

Anh Thân Yêu,

Nh&#n đ&#c th&# anh, nghe nói khóa h&#c b&#i đ&#ng c&#a anh m&#t tu&#n n&#a s&# k&#t thúc, em m&#ng vô k&#. Th&# là v&# ch&#ng mình s&#p g&#p l&#i nhau r&#i anh há! Ôi, &#c gì em có cánh, em s&# bay th&#ng đ&#n ch&# anh đ&# đón anh v&#.

Nghe nói &# ch&# anh lúc này tr&#i b&#t đ&#u l&#nh r&#i ph&#i không? Ôi, nghĩ đ&#n c&#nh anh rét run c&#m c&#p, em th&#ng anh ghê v&#y đó. Nh&#ng hình nh&# anh không đ&#nh mua áo l&#nh ph&#i không? &#, mua làm gì cho t&#n kém anh h&#! Chúng ta ph&#i dành đ&#m ti&#n b&#c cho đ&#a con đ&#u lòng s&#p t&#i c&#a chúng ta kia mà. Anh có th&# m&#n t&#m áo l&#nh c&#a b&#n bè cũng đ&#c. Nh&#ng n&#u không ai cho m&#n thì sao há! À, mà ch&# còn m&#t tu&#n là anh v&# r&#i kia mà! M&#t tu&#n thì đ&#s&#c ch&#u đ&#ng ph&#i không anh? Em bi&#t anh là ng&#i kh&#e nh&#t trên đ&#i mà! Ôi dừng sĩ đ&#c-ta-nh&#ng c&#a em!

À mà anh &#i! Đôi giày đ&#o tr&#c anh mua cho em b&# đ&#t quai r&#i anh &#. M&#y hôm nay em ph&#i mang xa-bô đi làm, quê th&#y m&#! Khi nào v&# anh nh&# mua đôi giày m&#i nh&#! H&#n anh đ&# bi&#t em thích ki&#u giày gì r&#i ch&#? T&#t nhiên em tin là anh không quên nh&#ng em v&#n c&# mu&#n nh&#c l&#i: đôi giày da quai nhung màu huy&#t đ&# mà h&#i &# nhà em đã ch&# cho anh m&#t l&#n trong c&#a hàng, anh còn nh&# nh&# in đó ch&#! N&#u không có màu huy&#t đ&# thì anh ch&#n màu xanh đ&#ng v&#y nh&#! À mà anh &#i, n&#u có m&#t đôi giày thì r&#i nó l&#i h&#ng n&#a thì th&#t là k&#t anh h&#, anh có nghĩ v&#y không? Ch&#c là anh đã nghĩ ra đ&#u đó tr&#c em r&#i ch&# gì, v&# ch&#ng mình bao gi&# l&#i ch&#ng cùng ý ki&#n. V&#y thì anh đ&#ng quên mua thêm cho em m&#t đôi giày tr&#ng nh&#. Nh&# là màu tr&#ng đ&#y, anh yêu c&#a em, n&#u màu khác em gi&#n cho mà coi. Đáng l&# có s&#n trong nhà ba đôi giày thì t&#t h&#n, nh&#ng em đã quen tính t&#n ti&#n r&#i nên không đòi h&#i đ&#n v&#y đâu, anh hãy khen em m&#t l&#i đi!

Anh &#i, hôm qua nh&# L&# Thanh đ&#n nhà ch&#i v&#i em. Nó h&#i thăm anh đ&# th&#. Con nh&# đ&# th&#ng ghê! Đ&# th&#ng nh&#t là nó m&#c m&#t cái áo xoa Pháp màu hoa cà đ&#p kinh kh&#ng. Đ&#n khi nó v&# r&#i, em b&#n th&#n trong ng&#i và bu&#n vô cùng. Em thì ch&#ng bao gi&# có đ&#c m&#t cái áo đ&#p nh&# v&#y c&#, t&#i thân ghê! Nh&#ng em không b&#t anh mua áo cho em đâu, em cũng bi&#t là không nên làm phi&#n anh. Mà này anh &#i, t&#t nhiên là em không đòi h&#i nh&#ng n&#u anh c&#m th&#y yêu em, không mu&#n đ&# em t&#i thân thì anh có quy&#n mua cho em m&#t cái áo xoa Pháp v&#y. N&#u mua, anh ch&#n màu m&# gà nghe. Màu đó h&#p v&#i em l&#m. Th&#c ra thì em thích m&#t cái áo mút-s&#-lin màu ya-ma-ha h&#n, nh&#ng thôi đ&# l&#n khác anh &#. Mình quen s&#ng ti&#t ki&#m r&#i, đâu có th&# mua hai cái áo m&#t lúc, anh há?

Nh&#ng đó là áo m&#c đi làm, còn khi đi ch&#i thì không ai l&#i m&#c áo đi làm c&#. Ch&#c anh th&#a hi&#u đ&#u này ph&#i không? Anh c&#a em thông minh l&#m mà! Hôm tr&#c em th&#y nh&# Kim Hoa m&#c m&#t cái áo pull xanh đ&#p l&#m. Em nói v&#y là anh hi&#u r&#i ch&# gì? Có nghĩa là em hy v&#ng ngày anh v&#, em s&# tìm th&#y trong va-li c&#a anh nh&#ng cái ao pull làm quà cho em. Em nói nh&#ng cái áo, b&#i vì em bi&#t không đ&#i nào anh l&#i đ&# cho v&# anh m&#c đi m&#c l&#i m&#i m&#t cái áo ngày này qua ngày khác. Nh&#ng đ&# t&#n, anh đ&#ng mua nhi&#u làm gì, em ch&# c&#n hai ho&#c ba cái ít &#i, ch&# y&#u là m&#c cho qua ngày thôi.

Anh thân yêu c&#a em, nh&# ng&#i ta th&#ng nói, cái gì cũng ph&#i x&#ng đôi x&#ng c&#p, gi&#ng nh&# anh và em v&#y. Em đâu có th&# nào s&#ng v&#i ai, ngoài anh, ph&#i không anh? Cũng v&#y, l&# nào anh l&#i b&#t em m&#c nh&#ng cái áo m&#i cùng v&#i nh&#ng cái qu&#n cũ không x&#ng đáng v&#i chúng. Anh &#, nói tóm l&#i thì anh có th&# mua cho em m&#t cái qu&#n nhưng vàng đ&# m&#c v&#i cái áo xoa, còn áo pull thì ph&#i m&#c v&#i qu&#n gin m&#i đúng đ&#u. Qu&#n gin, anh nh&# ch&#? Cái đó, nh&#ng ng&#i sành s&#i g&#i là com-lê đ&#y anh &#.

Anh thân yêu, có ng&#i ch&#ng nào đi xa v&# i không mu&#n th&#y v&# mình t&#i mát, xinh đ&#p, ph&#i không anh? Anh i càng nh&# v&#y vì anh là ng&#i ch&#ng yêu v&# nh&#t trên đ&#i, anh h&#! Em cũng mu&#n chỉ&#u lòng anh i m nh&#ng e vi&#c đó quá kh&# năng c&#a em. T&#i sao anh bi&#t không? Em nói nh&# cho anh nghe nhé! Lúc này da m&#t c&#a em b&#t m&#n r&#i anh . N&#u thoa kem Ni-vê-a thì may ra em m&#i tr&# i là cô v&# xinh x&#n c&#a anh. em nói v&#y không có nghĩa là đòi anh mua kem cho em đâu, nh&#ng n&#u vì quá yêu em mà anh c&# nh&#t đ&#nh mua, thì n&#u không có lo&#i Ni-vê-a, anh mua lo&#i Ê-mê-rông cũng đ&#c. Em không t&# ch&#i đâu, nh&#t i là không ph&#i ch&# m&#t h&#p.

T&#t c&# ch&# v&#y thôi, em không mu&#n anh ph&#i c&#c nh&#c nhi&#u vì em đâu. Th&#c ra em ph&#i ăn m&#c th&# này th&# n&# cũng ch&# là vì anh thôi, anh thân yêu . Ngoài ra, có nh&#ng th&# em không đ&#n trong th&# b&#i vì em nghĩ t&#t nhiên là anh ph&#i mua v&# r&#i, nh&# trái cây ch&#ng h&#n. Anh có th&# mua ba ký chôm chôm, sáu ký s&#u riêng và thêm vài trái mít t&# n&# càng t&#t. V&# ch&#ng mình s&# có th&# mà liên hoan v&#i nhau trong ngày sum h&#p. À mà làm sao anh có th&# mang m&#i th&# này v&# đ&#c c h&#? Anh g&#i b&#n bè xách giùm cho nhé! N&#u ai cũng b&#n b&#u nh&# anh c&# thì anh mua thêm vài cái túi xách b&# m&#i th&# vô đó xách v&#. Đ&# em hình dung ra chàng hi&#p sĩ c&#a em nè: tay ph&#i xách va-li, tay trái xách m&#t cái túi căng ph&#ng, hai vai đeo hai cái gi&#, có th&# trên i&#ng còn vác thêm m&#t cái b&#c gì n&#a đ&#y. i chà, có v&# m&#t ng&#i hùng ra ph&#t! Bình th&#ng anh mang ch&#ng đó th&# là n&#ng i&#m, nh&#ng anh c&# nghĩ là đang b&# em trên tay ho&#c c&#ng em trên i&#ng là anh th&#y nh&# h&#ng ngay cho mà coi. Anh đã ch&#ng t&#ng b&# em và nói “c&#c bỗng gòn m&#m m&#i c&#a anh” là gì!

À quên, nãy gi&# m&#i lo h&#i thăm s&#c kh&#e c&#a anh nên em suýt quên báo cho anh bi&#t m&#t tin quan tr&#ng. Em v&#a k&#t b&#n v&#i m&#y cô gái th&#t là tuy&#t v&#i. T&#i nó hát hay i&#m anh , có đ&#a còn bi&#t đánh đàn và nh&#y đ&#m n&#a kia. T&#i nó mong g&#p anh i&#m. B&#i vì em qu&#ng cáo v&# anh ghê i&#m mà. Anh g&#p t&#i nó ch&#c là anh thích i&#m. Em đ&#nh ngày anh v&# em s&# t&# ch&#c m&#t bu&#i g&#p m&#t gi&#a v&# ch&#ng mình và t&#i nh&# b&#n. T&#t nhiên là có liên hoan vui v&# r&#i. Vì v&#y mà em đ&#nh nh&# anh mua thêm vài ký bánh s&#m-pan, bích quy và bánh h&#t đi&#u. Anh nh&# nhé, bu&#i ra m&#t c&#a anh có thành công r&#c r&# hay không là tùy thu&#c vào đi&#u này đ&#y!

Tr&#c khi ng&#ng bút, em nh&# anh mua cho em vài cu&#n sách. Anh đ&#ng ng&#c nhiên nhé! V&# anh đâu ph&#i ch&# bi&#t có v&#t ch&#t không thôi đâu, em cũng thích nh&#ng món ăn tinh th&#n n&#a ch&# b&#! Anh nh&# ghi nh&#ng cu&#n sách em k&# ra đây vào s&# tay k&#o i&# quên m&#t. Đó là nh&#ng cu&#n sách d&#y làm bánh Tây, sách h&#ng đ&#n ngh&# thu&#t c&#m hoa và nh&#t là cu&#n “Dành cho các bà các cô mu&#n gi&# gìn s&#c đ&#p”, cu&#n này còn m&#t cái tên n&#a là “Làm th&# nào đ&# tr&# mãi không già”. Đó, anh th&#y ch&#a, v&# anh mu&#n tr&# mãi cùng anh mà!

Anh thân yêu, anh s&# xoay ra ti&#n đ&# mua quà cho em đ&#y ch&#? Đi&#u đó có i&# không khó i&#m anh h&#? Anh có th&# m&#n n t&#m đâu đó trong đám b&#n bè c&#a anh, r&#i khi v&# nhà anh c&# g&#ng d&#y thêm gi&# đ&# xoay x&# tr&# n&# v&#y. M&#t ngày d&#y ba bu&#i cũng đâu có h&# h&#n gì s&#c kh&#e c&#a anh ph&#i không, chàng Héc-quyn c&#a em?

À, tr&#c khi đ&#t i&#, em xin báo cho anh m&#t tin vui. Em đã coi i&#i c&#p m&#t kính c&#a anh r&#i. Cái g&#ng kính gây c&#a anh có th&# dùng dây k&#m bu&#c i&#i xài cũng đ&#c, không c&#n ph&#i mua kính m&#i đâu! Kính ch&# y&#u c&#n tr&#ng ch&# đâu c&#n g&#ng. V&# i&#i mình c&#n ph&#i ti&#t ki&#m anh . T&#t c&# là vì đ&#a con đ&#u lòng c&#a chúng ta. Anh đ&#ng ý v&#i em c&# hai tay đ&#y ch&#?

Thôi cu&#i th&#, chúc anh m&#nh kh&#e và nh&# nh&#ng i&#i đ&#n c&#a em.

Hôn anh nghìn i&#n,

Ngài và Yêu Quý

Tên: Nguyễn Nhật Ánh

Tháng 10, Thứ 7, Ngày 7, Năm 2009 15:32

Ngài và yêu quý của anh.